

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Marta Romańska

SSN Henryk Pietrkowski (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku O.

Spółki Akcyjnej w W. przy uczestnictwie L. S. i H. B.

o stwierdzenie zasiedzenia służebności gruntowej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 24 czerwca 2016 r.,

zażalenia uczestniczek postępowania

na postanowienie Sądu Okręgowego w P.

z dnia 10 grudnia 2015 r.,

**1. odrzuca zażalenie w części zaskarżającej rozstrzygnięcie
o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu do uzupełnienia
braku skargi kasacyjnej,**

2. oddala zażalenie w pozostałej części.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w P. zaskarżonym postanowieniem z dnia 10 grudnia 2015 r. oddalił wniosek pełnomocnika uczestniczek postępowania o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków skargi kasacyjnej oraz skargę odrzucił.

Sąd ten ustalił, że w dniu 19 października 2015 r. upływał termin do uzupełnienia braku skargi polegającego na nieuzasadnieniu wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania. W dniu 10 listopada 2015 r. pełnomocnik uczestniczki złożył pismo zawierające – w jego ocenie – uzupełnienie wspomnianego braku skargi oraz zawarł w tym piśmie wniosek o przywrócenie terminu do złożenia tego pisma. W ocenie Sądu Okręgowego przesłanka braku winy w uchybieniu terminu nie została spełniona, ponieważ treść złożonego wniosku oraz dołączonego zaświadczenia lekarskiego nie były wystarczające do przyjęcia, że w otwartym terminie do uzupełniania braku skargi stan zdrowia pełnomocnika uniemożliwił mu wniesienie osobiście lub z pomocą innej osoby pisma uzupełniającego wspomniany brak skargi. W konsekwencji Sąd Okręgowy, oddalając wniosek o przywrócenie terminu, odrzucił skargę kasacyjną jako niespełniającą wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c.

Zażalenie na to postanowienie wniósł pełnomocnik uczestniczek, wskazując, że występujące dolegliwości zdrowotne uniemożliwiły mu zajęcie się sprawami zawodowymi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postanowienie Sądu Okręgowego zaskarżone zostało w całości, a zatem zakresem zaskarżenia skarżący objął także rozstrzygnięcie o odmowie przywrócenia terminu. Postanowienie takie jest niezaskarżalne, należało więc zażalenie w części zaskarżającej oddalenie wniosku o przywrócenie terminu, odrzucić jako niedopuszczalne.

Odrzucenie niedopuszczalnego zażalenia, nie stanowiło przeszkody do rozpoznania postanowienia o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu, które miało wpływ na odrzucenie skargi kasacyjnej, bowiem treść zażalenia - mimo niepowołania w nim art. 380 w zw. z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c. –

usprawiedliwiała, zważywszy na niesformalizowany charakter zażalenia, objęcie kontrolą także tego postanowienia.

Zgodnie z art. 168 § 1 k.p.c. przywrócenie terminu może nastąpić tylko wtedy, gdy strona bądź jej pełnomocnik nie dokona w terminie czynności procesowej bez swojej winy. Brak winy strony w uchybieniu terminowi podlega ocenie przy uwzględnieniu obiektywnego miernika staranności, jakiej można wymagać od strony (jej pełnomocnika) należycie dbającego o swoje interesy. W niniejszej sprawie przyczyną uchybienia terminowi była – według twierdzeń pełnomocnika skarżącej – okoliczność, że od początku października 2015 r. doznawał częstych zaszlabnięć i w związku z tym w dniu 19 października 2015 r., tj. w ostatnim dniu biegu terminu do uzupełnienia skargi kasacyjnej skierowany został na badania krwi, a leczenie podjął w dniu 30 października 2015 r. – po wizycie u lekarza, który w zaświadczeniu lekarskim potwierdził kłopoty zdrowotne pełnomocnika uczestniczek postępowania .

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że brak winy w razie choroby strony lub jej pełnomocnika ma miejsce, gdy stan zdrowia uniemożliwia realnie podjęcia działania osobiście lub skorzystanie z pomocy innych osób. Takich okoliczności pełnomocnik uczestniczek nie wykazał. Treść zaświadczenia lekarskiego oraz okoliczność, że w ostatnim dniu biegu terminu pełnomocnik uczestniczek postępowania udał się na badania krwi, nie świadczą o braku możliwości osobistego działania pełnomocnika skarżących. Gdyby nawet przyjąć odmienną ocenę, to powstaje kwestia niewykazania braku możliwości działania przez pełnomocnika substytucyjnego. Pełnomocnik skarżących, mając kłopoty zdrowotne już na początku października 2015 r., powinien bez zbędnej zwłoki zadbać, aby zastępstwo procesowe uczestniczek postępowania mogło być skutecznie realizowane.

Gdyby i te okoliczności zostały ocenione jako niestanowiące przeszkody do uwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu do uzupełnienia braku skargi kasacyjnej, to treść pisma złożonego w następstwie wezwania do uzupełnienia wspomnianego braku skargi kasacyjnej, nie pozwalała na przyjęcie, że wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został uzasadniony. Zawarte w tym

piśmie trzydziestodniowe stwierdzenia, nienawiązujące do żadnej z przesłanek wymienionych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 – 4 k.p.c., nie stanowią uzupełnienia braku, do którego usunięcia pełnomocnik został wezwany.

Z przytoczonych względów zażalenie jako bezzasadne należało oddalić (art.398¹⁴ w zw. z art.394¹ § 3 k.p.c.).

kc

aj